EMEK

HAFTALIK YAYIN
Sayı : 8
16 Temmuz 1970

İŞÇİ DİRENİŞİNDEN KORKUYA KAPILAN BURJUVAZİ FAŞİZME GEREKÇE HAZIRLIYOR

Büyük İşçi Direnişinin arkasından, burjuvazi meydanı boş bulmuşçasına yeni tuzaklar kurmaktadır. Devrimci mücadelenin başını yemek için uydurma belgelerle doldurulmuş raporları gazetelerde yayınlatarak ortalığı velveleye vermektedir. Halk düşmanları dünyanın her yerinde devrimci hareketleri yalan, iftira ve tertiplerle tecrit etmeye, yalnız bırakmaya ve karşı devrimci güçleri tahrik ederek silahlandırmaya çalışmışlardır.

İşte Türkiye'de de burjuvazi aynı yöntemlerle faşizme doğru adım adım ilerlemekte, halk sınıflarının ilerici eylemlerini «komünist ihtilâl provası» diye adlandırmakta ve anarşiden, otorite buhranından yakınarak devrimci örgütleri silip süpürmeye hazırlanmaktadır.

BİR GAZETENİN YAYINI

Geçtiğimiz hafta içinde bir burjuva gazetesinde «16 Haziran Olaylarının Dosyası» adı altında «sıkıyönetime yol açan işçi olayları hakkında resmi çevrelere verilen rapor ve bilgileri toplayan» bir yazı dizisi yayınlanmaya başlamıştır. Milli Güvenlik Kurulu'na da sunulduğu belirtilen bu gizli ve resmi raporların bir gazetede yayınlanması ilginçtir. Duruşmaların başladığı bir sırada böyle bir yazı dizisi yayınlatmakla, iktidar, kendi açısından birtakım çıkarlar sağlamak hevesindedir. Aslında «rapor ve belge» diye gösterilen şeyler, modası geçmiş, bayat itham ve yakıştırmalarla doludur. Burjuvazinin kapı kul-

Devamı Sayfa 3 de

GÜNDEM

Değerli Okurlar,

Temmuz başında CHP'nin 20. Kurultayı toplandı. Kurultayı, bilindiği gibi, Bülent Ecevit ve arkadaşları parti içi sorunları bir karara bağlamak için toplamışlardı. Sonuç da onların istediği gibi oldu. Ecevit yapılan seçimleri tam liste ile kazandı. Bu listedeki iki Ecevitçi olmayan isim, Kemal Satır ile Kemal Demir de, seçildikleri parti meclisinde istifa edince, parti meclisinde «muhalif» kalmadı.

Kurultay'da Erim ve Satır'a karşı Ecevit'in kazandığı zafer, gerçekte CHP'de esaslı bir değişikliği ifade etmemektedir. CHP dün olduğu gibi bugün de bir burjuva partisidir. Ancak, parti yeni yönetimiyle «ilerici» bir burjuva partisi olma yolunda önemli bir adım atmış olmaktadır. Tutucu bir burjuva partisi ile ilerici, demokrasiden yana bir burjuva partisi arasında, hele bu parti CHP olursa, olumlu bir fark olduğu kendiliğinden ortaya çıkar.

Ama hemen belirtelim ki, ne Türkiye'nin ne de herhangi başka bir ülkenin sorunları, orta sol, sosyal demok-

Devamı Sayfa 3 de

İZMİR TİP İL MERKEZİNDE EĞİTİM

TİP İzmir İl Başkanlığının düzenlediği Teorik eğitim seminerlerine başlanmıştır. Birçok partilinin ilgiyle izlediği ilk semineri SBF asistanı ve EMEK yazı kurulu üyesi Nuri Yıldırım «Türkiye'nin ekonomik yapısı» konusunda vermiştir. Seminer toplantılarının bundan sonraki programı şöyledir:

Kurthan Fişek, Türkiye'nin toplumsal yapısı; Hüseyin Ergün, Emperyalizm; Zeki Kılıç, Sosyalist mücadele ve TİP'in yeniden örgütlenmesi; Adil Özkol, parti

Devamı Sayfa 3 de

BATI ALMANYADAKİ TÜRKİYELİ İŞÇİLER FAŞİZME KARŞI SAVAŞTA KARARLI

YAZISI 2. SAYFADA



YAZISIZ

SERMAYE GENE KAN DÖKTÜ

Sermaye bu kez de Ordu'da kan döktü. Yıllardır ürettikleri bir avuç fındığı üç-beş sermayedar kapkaççıya, üç-beş parababasına kaptırmaktan gına getirmiş yoksul üreticiler şehitlerini vermeden önce «artık yeter» demek için biraraya gelmişlerdi. «Ya dediğimiz fiata olur, ya da yakarız ürettiklerimizi» diyorlardı. Yürüdüler elele verip, sırtlarından geçinen sömürgenlere kararlarını bildirmeye.

Ürkmüştü sermaye, korkmuştu kendi tarafına akan suyu başka yana çevireceklerinden. Evinin önünde toplananan kalabalığa patron kurşun sıkmaya başladı. Tanesi 275 kuruş olan kurşun aslında patron için karşısında yaralanarak ölerek yıkılan insanlardan daha kıymetliydi. Ama - Boztepeden bırakılınca aşağı inene dek ne kadar yuvarlanırsa üzerine o kadar oyun oynanır fındığın - bu oyunlara devam edebilmek için gözden çıkarılabilirdi bir kaç 275 kuruşu patronlar.

... ...

Alabildiğine büyüdü bir anda olaylar Ordu'da. Sermaye ne yapacağını bilmez şaşkın kuşlar misali İSTANBUL'DA, KOCAELİ'DE, ZONGULDAK'DA başvurduğu oyunu tekrarladı Ordu'da da. Ankara'dan ve çevre illerden Jandarma ve polis getirildi kamyon, kamyon. Çevre ile ilgili kesildi Ordu'nun. Ve borazanlar ötmeye başladı hep birden. «Ordu'da çıkan olaylar kökü dışarda tahrikçilerin oyunlarıdır.», «Olayları TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ ÜYELERİ düzenlemişlerdir.» vs. vs.

... ...

Burjuvazinin, Emek-Sermaye çelişkisinin somutlaştığı her yer-

Devamı Sayfa 4 de

Zonguldak TİP İl Başkanı Tutuklandı

Türkiye İşçi Partisi Zonguldak İl örgütü 8.7.1970'de bir bildiri yayınlayarak, ülkemizdeki son gelişmeler ve Zonguldak il başkanı A. Hamdi Dinler'in tutuklanması konularındaki görüşlerini açıklamıştır.

Bildiride, Türkiye işçi sınıfının mücadelesinin gelişmesi karşısında, burjuvazinin bunu önleme çabasına girdiği, grev ve toplu sözleşme haklarını ve sendika özgürlüğünü kısıtlamaya çalıştığı ve çeşitli baskı yöntemleri uyguladığı belirtilerek şöyle denilmektedir.

Hakim sınıflar bunun için 274 sayılı Sendikalar Kanununu süratle tadil ettiler. İşçinin çok sınırlı olan Ekonomik hürriyetini tamamen kısıtladılar.

İşbirlikçi burjuvazının hazırlamış olduğu yeni tasarılara İŞÇİ SINIFI haklı tepkisini göstermiştir.

Devamı Sayfa 4 de

Almanya Temsilcimiz
ÖZCAN SAĞLAM
Yazıyor

Batı Almanyadaki Türkiyeli İşçiler Faşizme Karşı Savaşta Kararlı

Türkiye işçi sınıfının, demokratik haklarını korumak için, giriştiği tarihi direnişi Batı Almanya'daki Türkiyeli işçiler tarafından büyük bir sevinçle karşılanmış ve bu direnişin sonuna kadar destekleneceği birçok örneklerle belirtilmiştir. Vatandaki gelişmeleri uyanık bir şekilde izliyen buradaki Türkiyeli işçiler, geleceğini tehlikede gören Türk burjuvazisinin emperyalizmin de desteğiyle Türkiye'yi yeni bir Yunanistana çevirme çabalarını boşa çıkarmak için ellerinden geleni esirgemeyeceklerdir. Aşağıda özetlediğimiz çabalar Avrupadaki Türkiyeli işçilerin bu konudaki kararlılığını kanıtlamaktadır.

AVRUPA TÜRK TOPLUMCULAR FEDERASYONU'nun KÖLN'deki büyük mitingi

Günden güne gelişen ve kendini özellikle Almanya'da bir güç olarak kabul ettirmiş olan ATTF 29 Haziranda yayınladığı bir bildiri ile yurt dışındaki bütün Türkiye'li işçileri, yurdumuzdaki son olaylar ve işçi sınıfı üzerinde dikta kurma çabalarına karşı bir protesto yürüyüşüne çağırmıştır.

Bildiride, Anayasa'nın işçi sınıfına verdiği hakları teker teker kaldırmak, giderek sendikaları tasfiye ve patronları sendikacı yapmak isteyen ve karşısına çıkanların kanına girmekten çekinmeyenlere karşı direnmenin bütün işçilerin görevi olduğu belirtilmektedir. Bildiri, «Sen de yurdumuzda ölümü göze alarak mücadele eden kardeşlerimizi desteklediğini mitinge katılarak ispat et, bu senin vatandaşlık vazifendir.
Yaşasın haklarını almak için döğüşen işçiler.
Yaşasın işçi sınıfının zaferi. Kahrolsun alın teri düşmanları.
Kahrolsun işçinin sırtından geçinenler.» şeklinde bitmektedir.

5 Temmuz pazar günü saat 13 de Köln'ün Ebert meydanında başlıyarak Neumarkt'ta yapılan konuşmalardan sonra biten mitinge 400 kadar Türkiyeli işçi katılmıştır. Bu mitinge ve Türkiyeli işçilerin direnişine Alman basını da geniş yer vermiştir.

Münih Türk Kültür Birliği'nin Çalışmaları

Haklarını korumak için kahramanca direnen ve bu direnişini adına layık bir disiplinle yürüten Türkiye işçi sınıfına karşı sıkı yönetimin ilân edilmesi ve yüzlerce işçi lideri, sendikacı ve Türkiye İşçi Parti'linin tutuklanması karşısında hiç zaman kaybetmiyerek harekete geçen MTKB arka arkaya yayınladığı iki bildiride olayların gerçek yüzünü açıklamış ve Türkiye'li işçileri faşizm tehlikesine karşı uyarmıştır. Binlerce adet basılan bu bildiriler özellikle Türkiye'li işçilerin yoğun olarak çalıştığı BMW, Siemens ve Krauss-Maffei fabrikaları önlerinde dağıtılmıştır.

Olayların ve görünen tehlikenin Alman kamu oyuna iletilmesinin de önemini gören MTKB yayınladığı almanca bir bildiriyi Münih Üniversitesinde dağıtmıştır. Bu bildirinin sonunda :

Bütün tutuklananların derhal serbest bırakılması,

Sıkı yönetimin kaldırılması,

Anayasal hakları kısıtlayıcı kanun tekliflerinin geri alınması istenmektedir. Ayrıca MTKB lokalinde 12 Temmuz günü Türkiye'deki gelişmelerin görüşüldüğü bütün işçilere açık olan bir toplantı yapılmıştır.

Hamburg Türk Kültür Birliği'nin Bildirisi

Hamburg Türk Kültür Birliği de 20 Haziranda yayınladığı bir bildiri ile anayasal kaçınmıyan işçi ve gençlik ile dayanışma içinde olduğumuzu belirtiriz.»

Bu bildiri şimdiye kadar yüzlerce işçi ve öğrenci tarafından imzalanmıştır.

Alman örgütleri de Türkiye'deki faşizm tehlikesine karşı uyanık.

1967 de Yunanistan faşizmin pençesine düşerken görevini tam olarak yerine getirmemiş olmanın sorumluluğunu üzerinde taşıyan birçok batı Avrupa ve Alman ilerici örgütü, aynı yanlışı bir kere daha tekrarlamamaya kararlı olduklarını göstermişlerdir.

Olayların başlamasından hemen sonra harekete geçen, dünyanın en büyük sendikası IG Metall (Alman maden işçileri sendikası) durumu diğer sendikalara ve Alman basınına yansıtmış ve kendi üst örgütlerini de harekete geçirmiştir. IG Metall olaylara, 50 bin nüsha bastığı Türkçe gazetesi'nde yer vermiş ve Almanya'daki Türkiyeli işçilerin aydınlatılması için gereken çabalara girişmiştir. Bu açıdan düzenlenen ilk toplantı 18 Temmuzda Münihte Alman Sendikalar Birliği'nin büyük salonunda yapılacaktır. Bu toplantı ile ilgili bildiri binlerce adet basılarak bütün fabrikalara gönderilmiştir.



haklarını korumak için harekete geçen işçilerin üzerine ateş açılmasına ve giderek sıkı yönetim ilân edilmesine karşı çıkmış ve Türkiye'deki işçi kardeşlerimizin sonuna kadar destekleneceğini duyurmuştur.

ALMANYA'DAKİ TÜRK ÖĞRENCİLERİ DE İŞÇİ SINIFINI HAKLI DAVASINDA DESTEKLİYOR.

Batı Almanya'da öğrenim yapan 3500'den fazla Türkiye'li öğrencinin tek çatı örgütü olan ALMANYA ÖĞRENCİ FEDERASYONU (ATÖF) da başkan Tuna Altınay imzasıyla yayınladığı bildiride sendikal hürriyetleri yok eden anayasaya aykırı kanunlar çıkarmaktan vazgeçmeyen kişileri, bu heveslerinden ancak bütün işçi ve öğrencilerin bir bütün olarak karşılarına çıkmasının caydırabileceğini belirtmekte ve tüm öğrencilerin yurt yurt, fabrika fabrika dolaşarak Türkiye'li işçilere şu bildiriyi imzalatmalarını istemektedir :

«Aşağıda imzaları bulunan bizler, anayasayı ayaklar altına alarak çıkarılmak istenen, işçinin sendika kurma hürriyetini elinden alan, devrimci işçi sendikalarını kapatmayı hedef güden kanunlara karşı Türkiye'de direnen ve bu uğurda canını vermekten

METİN GÜR'ÜN TELGRAFI

Türkiye'deki son olaylar üzerine ATTF Başkanı Metin Gür, DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'e aşağıdaki telgrafı çekmiştir.

«Kemal Türkler
Yeniçeriler Cad. Güzel AP. 23/6

Çemberlitaş — İSTANBUL

Kavganız kavgamızdır. Yurt dışında çile dolduran işçiler olarak, Yurt içindeki kardeşlerimize yaşama hakkı tanımıyanlara karşı girişmiş olduğunuz direnişi sonuna kadar destekliyoruz.»

Metin GÜR
Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu
Başkan

Burjuvazi faşizme gerekçe

Baştarafı Sayfa 2 de

ları o belli faşist kafa yapılarıyla öküz altında buzağı aramakta, TİP'i, DİSK'i ve diğer ilerici örgütleri anayasa dışı göstermeye çalışmaktadırlar. Faşist uşaklar, yılların mücadelesiyle kazandığımız demokratik hakları çiğnemek isteyen iktidara ve faşist sendika kanun tasarılarına karşt işçilerin giriştiği büyük direnişi, «Komünist İhtilâlin» sondan bir evvelki adımı diye abartıp, yaratacakların umdukları dumanlı havada devrimci avına çıkmayı tasarlamaktadır. Malzemesini yalan ve iftiranın, gözboyamanın ve uydurma belgelerin teşkil ettiği ciddiyetten uzak raporların asıl ilginç yanları bizce şunlardır :

«Anayasaya göre ... Türkiye'de sınıfsal bir mücadele ve sınıf iktidarını hedef alan faaliyette bulunmak mümkün değildir.» diye gerçek dışı bir yorum yapıldıktan sonra, TİP'in sınıf mücadelesini faaliyetine esas aldığı ve proleter iktidarını amaç edindiği iddia olunmakta ve akıllarınca TİP töhmet altında bırakılmaktadır. Sosyalist örgütlere tahammül etmeyen ve fırsat buldukça sosyalizmin anayasaya aykırı olduğunu ileri sürenlerin demokrasi anlayışlarını ifade etmesi bakımından bu yorum ibret vericidir. Bugüne kadar burjuvazi ve onun iktidarları TİP'i hep böyle suçlamış ve kapatacakları yolunda tehditler savurmuşlardır. Burjuvazinin tehditleri şimdiye kadar TİP'i sosyalist çizgisinden saptıramadığı gibi, şüphesiz bundan sonra da TİP'i sosyalist mücadeleden döndüremeyecektir. TİP, bunlardan ötürü işçi-emekçi sınıfların dostu, sömürücülerin düşmanı olmaktan vazgeçecek değildir. Bugün Türkiye'de sınıflar vardır. Her sınıf kendi örgütlerini kurmak ve doğru bulduğu eylemleri göstermek hakkına sahiptir. Anayasamız sosyalizme açıktır ve sosyalist mücadele sayesindedir ki, Anayasanın ilkeleri hayata aktarılmış ve böylece Anayasa ete kemiğe sosyalistlerin devrimci çabalarıyla kavuşmuştur. Asıl Anayasa dışı olan iktidarın faşist eğilim ve eylemleridir. Zaten o yüzdendir ki, iktidar ve diğer gerici güçler iki de bir Anayasayı değiştirmekten dem vurmaktadırlar. Burjuvazi el altından gazetelerde yayınlattığı resmi raporlarla devrimcileri yıldırmak, egemen güçleri cesaretlendirmek istiyorsa bu çabalar boşunadır.

Büyük İşçi Direnişiyle ilgili olarak tutuklanan işçilerin duruşmalarına başlanıldığı şu günlerde, düzmece raporlar yayınlanarak bağımsız mahkemeleri baskı altında tutmak gayreti kanunlara aykırıdır ve cezalandırılması gereken bir suçtur. İçinde ciddi hiç birşey olmayan ve sadece düzenleyenlerin sübjektif yargılarına göre hazırlanmış olan «Dosya» nın amacı, işçileri kamuoyu gözünde suçlu gösterip desteksiz bırakmak ve mahkemeleri etkilemektir.

«İhtilâl Plânının Son Safhası Uygulanıyor», «Kan Dökülen Hareketi Yönetenler», «Fidel Castro'nun Hocasının Kitapları» gibi kasıtlı başlıklar ve renkli yürüyüş plânlarıyla abartılmış, süslenmiş yazı dizisi ile iktidar; (1) çoktan tezgâhlldığı faşist yöntemin artık uygulanması gerektiğini, çünkü «komünistlerin» «dört safhalı ihtilâl stratejilerinin» son taktiklerini uyguladıklarını diğer burjuva çevrelere benimsetmek, (2) olayları dallandırıp budaklandırarak, gayri meşru olarak ilân ettiği sıkı yönetimin haklılığını göstermek ve böylece kendi suçunu hafifletmek çabasındadır. İşte bu sebeplerle pireyi deve yapmakta, Anayasaya karşı işlediği suçları yaygarayla örtbas etmek istemektedir. Fakat burjuvazi bu tür hilelerle sorumluluktan kurtulamaz.

Hakları ellerinden alınmak istendiği için demokratik haklarını kullanarak direnen işçiler değil; Anayasal özgürlükleri çiğneyen iktidar suçludur. Sanık sandalyesine oturması gereken işçiler değil iktidardır ve burjuvazidir.

İŞLERİNE SON VERİLEN İŞÇİ SAYISI 500'Ü AŞTI

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulu, Sıkı Yönetim bölgesinde toplu işçi çıkarılmaları ile ilgili olarak, aşağıdaki hususların kamu oyuna duyurulmasına karar verilmiştir:

«1 — Türkiye İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulu, Sıkı Yönetim bölgesinde, Sıkı Yönetimin ilânından bu yana başlıyan işçi çıkarmalarının gittikçe artarak devam ettiğini ve gelen raporlardan anlaşıldığına göre başta Haymak ve Sungurlar fabrikası olmak üzere, muhtelif fabrikalardan çıkarılan işçi toplamından tesbit edilebilenlerin 500'ün üstüne çıktığını esef ve endişe ile müşahade etmiştir.

2 — Olayı kamu oyunun dikkatine sunan Türkiye İşçi Partisi, Sıkı Yönetim dolayısiyle çıkarılmaya karşı her türlü Anayasal ve yasal protesto ve direniş imkânlarının işçi sınıfının elinden fiilen alındığı bir ortamda keyfi olarak süregiden bu işçi çıkarma hareketini şiddetle kınar.

3 — Sıkı Yönetimin varlığından yararlanarak burnunun ucunu görmekten aciz patronlar tarafından işçi çıkarılmaları devam ettiği takdirde, bu hareketin yaratacağı ortam ve bu ortamdan doğabilecek yeni gelişmelerin tek sorumlusunun, hareketi sürdüren patronlar ve onlarla birlikte olaya gözyuman, engelleyici tedbirler almayan ilgili makamlar olacağını hatırlatır.

4 — Bu nedenle, daha önce belirttiğimiz gibi, çıkarılmaların kesinlikle durdurulması ve şimdiye kadar çıkarılmış olan işçilerin işlerine iadesi için Sıkı Yönetim Komutanlığı başta olmak üzere, ilgili makamlarca gerekli bütün tedbirlerin alınmasını ister.»

Zonguldak TİP İl Başkanı

Başı Sayfa 1 de

İşbirlikçi burjuvazinin iktidar olarak bu baskısı Türkiye'nin bütün illerine ve en başta Zonguldak Maden İşçilerinin bulunduğu bölgeye uygulanmaktadır.

Çıktığı günden beri Türk İşçi Sınıfı ve özellikle Zonguldak Maden İşçilerinin mücadelesini veren SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK gazetesi, devamlı olarak egemen sınıfların baskılarına maruz kalmaktadır. Birçok sayıları için davalar açılmıştır. Gazeteyi maden işçilerine dağıtan arkadaşlarımız birçok defalar karakollara alınmış, işkence edilmiş ve mahkemelere verilmiştir. Ve son olarak, 26 ncı sayısının Karabük'de dağıtılmasına engel olunarak, 23 devrimci arkadaşımız 19 gün hapiste tutulmuştur.

Şimdi ise, aynı sayıdaki yazılar için Ceza Kanununun 142 nci maddesi sebebiyle dava açılmış, önceden ayarlanmış bilirkişi raporu ile TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ ZONGULDAK İL BAŞKANI ve SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK GAZETESİ SORUMLU MÜDÜRÜ Ahmet Hamdi Dinler 8.7.1970 tarihinde tutuklanmıştır.

Zonguldak Maden İşçisinin potansiyelinin en yüksek olduğu ve Toplu İş Sözleşmesinin sonucunun beklendiği bu devrede, işçi sınıfının fedakâr ve bilgili öncüleri tutuklanarak, İŞÇİ PARTİSİNİN ve MADEN İŞÇİLERİNİN inkilâpçı eylemleri baltalanmak istenmektedir.

Elbetteki bütün bunlar T.İ.P. li devrimcileri yıldırmayacaktır. Arkadaşımız Ahmet Hamdi Dinler'in tevkif edilmesi Sosyalistler için güç kaynağıdır.

Tutuklamalar, baskılar ve ölüm Sosyalist Devrimcilere hız verir.

SOSYALİST DEVRİM TARİHİNİ YAZAN İŞÇİ SINIFI BUNU BÖYLE DEMİŞTİR.

VAN TİP İL BAŞKANI DA MAHKUM OLDU

Öte yandan, TİP Van İl Başkanı Cemil Fazlı Komünizmle Mücadele Derneği gibi burjuva düzeninin kapı kulu düzmece kuruluşların tertipleri sonucu iki ay hapse mahkum olmuştur.

GÜNDEM

Başı Sayfa 1 de

rat ya da ilerici burjuva partileri tarafından ve onların programları içinde çözülemez. Türkiye gibi geri ülkelerde, bir de, bu tür programların uygulanma imkânları son derece sınırlıdır. Ancak, herşeye rağmen bütün burjuva partilerinin aynı telden çalmamaları, ülkenin genel toplumsal, siyasal ve demokratik hayatı bakımından yararlıdır.

CHP'deki bu değişmenin, sosyalist mücadelemizi köstelemesi ise, bahis konusu olamaz. Çünkü, yukarıda da belirttiğimiz gibi, hem Türkiye'de bir sosyal demokrat program uygulamak için koşullar elverişli değildir, hem de sosyalist mücadelenin bir sınıf mücadelesi olmak gibi temel bir farklılığı vardır.

CHP'nin ilerici bir burjuva partisi haline dönüşmekte olduğunu görmek ve bunu olumlu bir gelişme olarak karşılamak, sanırız ki, gerçekçi ve doğru bir tutum olur.

Sermaye gene kan

Başı Sayfa 1 de

de Türkiye İşçi Partisine saldırması manidardır.

Ordu olayları Emek-Sermaye çelişkisinin halk yığınlarına da yayıldığını dolayısıyla Sosyalist Mücadelemizin özünün, sermayeye, parababalarına karşı olduğunu ortaya koymuştur. Somut çelişme, günlük çelişme kapitalizmle işçi-emekçi sınıfları arasındadır.

İzmir TİP İl

Başı Sayfa 1 de

disiplini ve demokratik merkeziyetçilik; Sadun Aren, Kapitalist ekonomi-sosyalist ekonomi.

Ara vermeden eğitime devam edilecek yeni konular ayrıca bildirilecektir. Bu bölümdeki eğitimciler şunlardır :

Behice Boran, Mehmet Selik, Taner Timur, Nejat Erder, Ahmet Aras, Nihat Sargın.

EMEK 2. SAYI ÇIKTI

AYLIK DERGİ

EMEK Aylık Dergi'nin ikinci sayısı, Temmuz başında çıktı. Bu sayıda, aşağıda herbirini ayrı ayrı ele alacağımız dört ayrı yazısıyla, EMEK, sosyalist mücadelemize ışık tutma görevine başarıyla devam ediyor.

TÜRKİYE'DE SOSYALİSTLERİN MÜCADELESİ SOSYALİST DEVRİM MÜCADELESİDİR. İŞÇİ SINIFININ SON BÜYÜK DİRENİŞİYLE BU, BİR KEZ DAHA ANLAŞILMIŞTIR.

Aylık Dergi'nin 2. sayısının birinci yazısı, «Yaşasın İşçi Sınıfı» başlığını taşıyor. Bu yazıda son büyük işçi direnişi ele alınarak, bu hareketin ülkemizin toplumsal gelişme tarihi içindeki yeri inceleniyor.

Burjuvazinin, iktidar-muhalefet ve TÜRK-İŞ olarak elele giriştiği 274-275 sayılı Sendikalar ve Toplu Sözleşme ve Grev Kanunlarını değiştirme çabalarının altında neler yatmaktadır? 274-275 sayılı kanunlara getirilen değişikliklerin, 1/3 ilkesinin, noterle istifa kuralının işçi hakları, uluslararası sözleşmeler ve anayasamız karşısında durumu nedir? Büyük direniş yerine başka bir protesto eylemi bulunabilir miydi? Bu soruların ayrıntılı cevaplarını yazıdan okuyoruz.

Yazıda, işçi sınıfının bu büyük direnişinin nasıl başladığını, hangi amaca yöneldiğini, iktidarın bu direnişi nasıl şiddet ve baskı ile karşıladığını adım adım izleyebiliriz.

Ayaklanma ne demektir? İşçi hareketi neden ayaklanma değildir? Böylece sıkı yönetim ilânı, neden havada kalan kanun dışı bir işlem olmaktadır? Yazıda bu sorulara da cevap getirilmektedir.

Yazının «İşçi Direnişi Başarıya Ulaşmıştır» başlıklı ikinci bölümünde ise olayların bir değerlendirilmesi yapılmaktadır. Bu bölümde, işçilerin direnişle, kanun değişikliklerine karşı yarattıkları geniş muhalefet; iktidarın işçi direnişinden, baskı ve şiddet politikasını yaymak, burjuvazinin yenilediği ittifaklarını uygulamada pekiştirmek için işçi-asker çatışması yaratmak, Türkiye İşçi Partisi, ne yeniden saldırıya geçmek üzere nasıl yararlanıldığı anlatılmaktadır.

Son olarak, yazıda, işçi direnişinin Türkiye'de birçok konunun aydınlığa çıkmasına getirdiği katkılar ele alınmaktadır.

Türkiye'de toplumsal hayatın nabzının sanayide mi, tarımda mı attığını, işçi sınıfının toplumsal güç dengesi içindeki yerini, direnişi sosyalist mücadeleye getirdiği aydınlığı ve Türkiye İşçi Partisi'nin büyük gücünün direniş boyunca ve daha sonra nasıl bir kez daha kendini gösterdiğini bu bölümde okuyoruz.

Ayrıca, EMEK'in baştan beri savunduğu görüşlerin ve Türkiye üzerine yaptığı değerlendirmelerin, büyük direnişle doğrulanıp doğrulanmadığı daha EMEK'in ilk sayısından alıntılarla ortaya konmaktadır.

Yazı şöyle son bulmaktadır :

«İşçi sınıfının büyük direnişi mücadelemizin karakterini tartışma götürmez bir şekilde belirlemiştir...

«Türkiye'de, sosyalistlerin mücadelesi, sosyalist devrim mücadelesidir, amaç, burjuva iktidarının yerine işçi ve müttefiki emekçi sınıfların sosyalist iktidarının geçmesidir.»

Çünkü «işçi sınıfı bir siyasî güç olarak siyasî plânda yer sahibi olduğunu, büyük direnişiyle, söz götürmez bir şekilde gösterilmiştir.»

İŞÇİ SINIFININ «YÖNETİM DENEMESİ»

Arkadaşımız Kurthan Fişek, «Alpagut Linyit İşletmesi İşgalin Birinci Yıldönümünde» başlıklı yazısında, 1969 yılı Haziran ayının onüçüncü gününde, sabahın alaca karanlığında çalıştıkları Alpagut Linyit İşletmesi'ne el koyan ve 35 gün bir «işçi yönetimi» uygulayan 786 maden işçisinin mücadelesini incelemektedir.

Türkiye'deki maden işletmelerinde kullanılan teknolojiyi ve yaratılan artı-değeri incelemekle yazıya başlayan Fişek, daha sonra Çorum ilinin ekonomik durumunu ve bunun içinde Alpagut maden işletmesinin yerini kısaca ele almaktadır. Yazının III. bölümünden itibaren, işçilerin işletmeye el koyması ve işçi yönetimiyle, direnişin 35 günlük bir işçi yönetiminden sonra, bir sabah vakti Ankara'dan getirilen bir Jandarma Birliği tarafından kırılmasından sonraki gelişmeler anlatılmaktadır.

Alpagut işçilerinin 35 günlük yönetim döneminde başarılarını Kurthan Fişek şöyle özetlemektedir.

«Alpagut'ta bir yıl önce ne olmuştu? Bir kere, 786 maden işçisi, (1) işçi genel kurulu ve işçi konseyinden oluşan iki kademeli bir yönetim yapısı kurarak, (2) işletmenin eski yönetiminden devralınan memur ve muhasebecileri kendilerine bağımlı ve sorumlu kılarak, (3) beş bin liranın üstünde aylık alan eski bölge müdürü, muhasebe müdürü ve mühendisin işlerine son verip, onların görev ve yetkilerini işçi konseyine devrederek, işçi kontrolunu gerçekleştirmişlerdi. İkinci olarak (I) çalışma ve dinlenme saatlerini düzene bağlamış, (2) sıkı bir çalışma disiplini oluşturmuş, (3) yeni işbölümü düzenlemeleri geliştirmiş ve böylece, üretim faaliyetinin sürekliliğini ve örgütün işleyişini sağlamışlardı. Üçüncü olarak, üretilen kömürün satılması işini «işçi satış kurulu» tarafından sıkı sıkıya denetlenen memur ve muhasebecilere yaptırarak, işçi kontrolunu, üretimden sonra, mübadeleyi de kapsayacak şekilde genişletmişlerdi. Son olarak, bölüşümü, «çalışmayana ekmek yok» ve «gelirden alacağa göre pay» ilkelerine dayandırmışlardı.

35 günlük işçi yönetimini ayrıntılarıyla ve yetkiyle inceleyen Fişek, yazısını şöyle bitirmektedir :

«Alpagut olayı,... ağır basan dünün kalıntıları yanında yarının habercilerini de taşıyan bir «kayan yıldız» olarak doğdu ve öylece de ömrünü tüketti.»

Ama, işçi sınıfının büyük gücünü, herşeye rağmen, bir kere daha kabul ettirdi.

BULANIKLIK YETER ARTIK

«Yapısal Dinamik Sorunların Eleştirisi» konulu incelemesinin birinci bölümü olan «Geri Kalmış kapitalizm» başlıklı yazısında arkadaşımız M. KUTLAY, bilgisizlikten doğan bir çok karışıklığı aydınlığa çıkarmaktadır.

Yazı okunduğunda görüleceği gibi, teori adı altında öne sürülen bir çok görüş, aslında, lâf salatasından ibaret birer cehalet abidesidir. Türkiye'nin sorunları üzerine olan ikinci bölümünü gelecek sayımızda okuyacağınız, M. KUTLAY'ın bu sayıdaki yazısı şu bölümleri içermektedir.

- Dinamikler sorunu
- Emperyalizm feodalizmi yaratırmı?
- Emperyalizm-yerel kapitalizm ilişkisi
- Bir toplum ne zaman «kapitalist» adını alır?
- Üst yapıdaki dönüşüm anı
- Kalıntılar sorunu
- Kapitalizmin temel özellikleri
- Feodalizm ile kapitalizmin farkları
- Geri kalmış kapitalizm
- Geriliğin gelişmesi

KÜÇÜK BURJUVA İKTİDARININ SONU

Henri Alleg'in Yedi Yılın Ardından Cezayir : Kapitalizm mi, Sosyalizm mi» konulu yazısı, bir yandan Cezayir hakkında bilgi edinmemizi sağlarken, öte yandan mücadelemize ışık tutmaktadır.

Bir millî kurtuluş savaşı'nın sonunda, iktidara gelen asker-sivil aydın kadrolarının, devrimci sloganları bir an bile ağzından düşürmeyen bu iktidarın, sosyalistlerin karşısında ve emperyalizmin etkisi altında nasıl kaldığını bu yazıdan okuyoruz.

Yazının bize son olarak öğrettiği ise, bizdeki MDD'cilerin, sosyalist olmayan niteliklerini.

Alleg'in yazısı hepimiz için önemli bir ders niteliğindedir.

EMEK'İN ELİNİZDEKİ HAFTALIK YAYINI SOSYALİSTLERE PARASIZ OLARAK GÖNDERİLMEKTEDİR. HAFTALIK YAYININ ELİNE GEÇMESİNİ İSTEDİĞİNİZ SOSYALİSTLERİN ADRESLERİNİ EMEK'E BİLDİRİNİZ.

EMEK Haftalık Yayın * EMEK Dergisinin Ekidir.

16 Temmuz 1970; Sayı : 8

Fiatı : 25 Krş.

Dizgi ve Baskı : Baylan Basım ve Ciltevi

Adres : Süleyman Sırrı Sokak 2/8 Yenişehir — ANKARA

GİDECEĞİ YER :